

Lövészeti edzés a BOK Sportsarnokban

Írta: Tánczos Zoltán

Iskolánkban – Ceglédi Szakképzési Centrum, Nagykátai Ipari Szakképző Iskola – a 2020/2021. tanévben (heti 1 órában) megkezdődött a testnevelés tantárgyon belül a sportlövészet oktatása. Az eredményes tanítást a Honvédelmi Sportszövetség (továbbiakban: HS) és az intézményünk között létrejött „Használati és együttműködési megállapodás” keretében a HS képzésekkel és tárgyi feltételekkel (légpuskák, lövedékfogók, lövedékek és lölapok) támogatja. A lőszoba kialakítását az iskolánk és a Ceglédi Szakképzési Centrum közösen patronálja.

A tanítványaim közül szeptember végén négy lelkes lánnyal (3 fő 11/1. osztályos, 1 fő 12/2. osztályos) megalakult az általuk „Bulletproof Team” névre keresztelt sportlövészeti csapat, amely a tanórákon kívül, hetente két órában tart edzéseket. Odaadásukat hűen tükrözi, hogy a lányok novemberre megalkották a csapatlogót, melyet az elkövetkezendő időben használni fogunk, a versenypólókra is rányomtatunk, és reméljük, hogy ezzel történelmet írunk.

Csapatlogó

Látványterv

Az első igazán izgalmas esemény 2020. 12. 03. naphoz fűződött, amikor a csapat rendhagyó edzésen vett részt, melynek helyszíne a BOK (Budapesti Olimpiai Központ) Sportsarnok volt. Tudatában a helyszínnek és annak, hogy Máthé Edit személyében milyen neves egyéniség fog bennünket vendégül látni, a különleges eseményt a csapattagok izgatottsága előzte meg.

Az edzést tartotta:

- Máthé Edit (1997-2002 között Európa bajnoki arany-, ezüst- és bronzérmes sportlövő, a KSI utánpótlás edzője, a HS koordinátora);
- jómagam.

Az edzés képekben:

Első sor (balról jobbra): Máthé Edit, Szin Alexandra Tímea, Takács Vivien
Második sor (balról jobbra): Gombár Gréta Erika, Kozi Edina Eleonóra

Büszkén tölt el a gondolat, hogy a négy órás légpuskás és légpisztolyos edzést a társaság tagjai kitűnően és fegyelmezetten bírták, számos kiváló találattal és remek élményekkel gazdagodva tértünk haza.

Na de nézzük, hogyan élték meg az edzést ifjú sportolóink:

Kozi Edina Eleonóra (Dina) véleménye:

„Amikor megtudtam, hogy felmegyünk Pestre, először azt mondtam, hogy semmi kedvem és életéröm nincs hozzá – persze ez változott később – a digitális oktatás teljesen kimerített, bár nyilván nem csak engem. :D

Mégis úgy voltam vele, hogy ha már jelentkeztem erre a foglalkozásra, és érdekelt is, egyefene. Addig sem kell itthon halálra tanulnom az agyam.

Az indulásról pedig annyit, hogy reggel még korábban is keltem, hogy biztosan ne késsem le a vonatot, hisz előtte annyira izgultam. Fogalmam sem volt, milyen egy ilyen edzés, milyen fogni a fegyvert, még csak kipróbálni sem volt alkalmam, mivel az előző "felkészítőről" hiányoztam. Mikor arra került a sor, hogy "nah, itt vagyunk, most mi fog történni?" továbbra is izgultam, hogy valamit elrontok, de szerencsére nem hiszem, hogy megtörtént volna. Legalábbis, miután kiderült, hogy bal kezes vagyok, ha fegyvert kell fogni, és emiatt háttal álltam az edzőknek, és kezemben a pisztollyal félig megfordultam. Mert hát nem illik háttal fordítani senkinek, miközben beszélnek hozzánk. :D

Utána már igyekeztem jobban odafigyelni ezekre, és feloldódtam. Még azt megjegyzem, hogy az első próbálkozásnál alig tudtam tartani a puskát, remegett a kezem, pedig nem voltam ideges egyáltalán. De ahogy egyre többet lőttünk, megszoktam, és végre képes voltam stabilabban tartani. Ezek pedig csak újabb példák arra, hogy semmi sem sikerül elsőre – akinek pedig igen, az nagyon szerencsés lehet. :D

Szeretném megköszönni az edzés lehetővé tételét Máthé Edit sportlövő edzőnek és Tánczos Zoltán tanár úrnak, hogy a Bulletproof Team egy – szerintem – érdekes és nagyszerű élményben részesülhetett. :)

Remélem, lesz még alkalmunk ellátogatni oda!”

Szin Alexandra Tímea (Szandi) véleménye:

„November 26-ára csütörtökre, behívott minket tanár úr edzésre, hogy közölje velünk, a nagy meglepetést. Mindenki ott volt kivéve Dina, aki aznap pont a megfázásával küzdött, én pedig azt a kérést kaptam, hogy adjak le minden elhangzott infót. :D

Háromnegyed kettő körül össze is gyűltünk, majd a szokásos kis termünkbe sétáltunk, hogy végre feltárujjon a nagy titok. A meglepetés a budapesti BOK Sportcsarnokba történő utazás volt. Mivel életemben eddig háromszor jártam a fővárosban, annyira nem hozott lázba a dolog. Nem igazán kedvelem Pestet, mert véleményem szerint túlzásúfolt, nem igen szeretem a tömeggel telt helyeket.

Miután az információ egy részét átadta nekünk Tánczos Zoltán tanár úr, megmutatta mit is kapott a csapat. Ez volt az a pillanat, amikor lázba jöttem és még jobban érdekelt mi-micsoda, figyelmesen hallgattam mindent, amit mondott.

Végül elhelyeztünk pár asztalt és le is terítettük őket, majd visszamentünk az igazán fontos dologért. Mikor kézbe kaptuk a puskákat, hogy kicsomagoljuk, majd megpróbáljunk vele "hidegen" lőni, sokat rontottam, de ezt pár jó tanács után korrigálni tudtam. És persze elsőre semmi sem sikerül. Az igazat megvallva tetszett, hogy végre nem csak a vízipisztolyt tarthattam a kezemben. :D Az edzés végén még beszéltünk pár dologról, én pedig közöltem, hogyha lehetne már másnap mennék. Igen, nagyon vártam és kíváncsi voltam.

Egy hét múlva érkezett a várva várt pillanat. Vonattal mentünk, ahol még átbeszéltünk pár dolgot a pólókkal és a csapatunk logójával kapcsolatban, és egyéb részleteket is. Dél körül megérkeztünk a csarnokba és a lőtérrre beérve lepakoltunk. Érdekes, hogy nem izgultam annyira, mint ahogy vártam és ahogy szoktam, inkább csak örültem, hogy pár új élménnyel gazdagodhatok.

Kíváncsi voltam, milyen lesz élesben lőni, amit hamar meg is tudtam. Jobb volt, mint töltény nélkül lőni, az biztos. :)

Durván hetvenszer löhettünk. (Azóta sem számoltam meg, de tizenegy lőlapból 5-ös, 8-as és 10-es lövéseink voltak.)

Kipróbálhattuk a pisztolyos lövészetet is, ami szintén tetszett, volt két 10-es találatom, aminek örültem. Ugyan a puskás nem sikerült a legjobban, de annak is nagyon örültem, hogy egyszer sem lőttem mellé, minden töltény átment a lőlapon, még ha nem is találtam bele a közepébe.

Végül egyáltalán nem bántam meg, hogy jelentkeztem a lövészeti gyakorlatra, mert egész jó móka és sok dologban segít is. Nagyon örülök, hogy a csapat tagja lehetek és hálás vagyok Máthé Edit sportlövő edzőnek, valamint a tanárunknak, Tánczos Zoltánnak és az őt segítő embereknek, hogy ezt a kis "kirándulást" engedélyezték.

Remélem, nem ez lesz az utolsó alkalom a csapat életében, hogy ilyen felejthetetlen élményben lehet részünk!"

Gombár Gréta Erika véleménye:

„Már az őszi szünet előtt említette tanár úr, hogy lesz egy meglepetése a csapat számára, de konkrétan nem tudtunk. Közbeszólt a vírus is, aminek senki sem örült!

Ám egy novemberi napon tanár úr behívott minket edzésre. Ekkor jött a meglepetés! Tanár úr elmondta, hogy a budapesti BOK Sportcsarnokba megyünk. Ezután jött még egy meglepi, amit a csapatunk nagy örömmel fogadott. Kaptunk puskákat, lőszert, lőlapot és még a további tartozékokat, amik szükségesek lehetnek egy lőszoba kialakításához. Én nagyon örültem, hogy lehetőségünk lesz lőni.

Következő héten csütörtökön vonatra szálltunk, majd a vonaton átbeszéltük a részleteket. Dél környékén megérkeztünk a BOK Sportcsarnokhoz, felsétáltunk a lőtérré, körülnéztünk, beszélünk pár szót, majd megkaptuk azt a lehetőséget, hogy élesben lőhetünk.

Volt pár jó lövésem és volt, ami nem találta el a lőlapot, de nem szomorkodtam, mert nagyon jól éreztem magam és remélem lesz még ilyen lehetőségünk. Nem bántam meg, hogy jelentkeztem a csapatba.

Hatalmas köszönet Edit néninek, Zoltán tanár úrnak és az iskola vezetőségének, valamint azoknak, akik bármilyen formában segítettek nekünk, hogy ezt az élményt átélhettük!”

Szeretnénk köszönetet mondani a Centrum és az iskolánk vezetőségének, továbbá a Honvédelmi Sportszövetségnek odaadó támogatásukért, valamint azért, hogy e nagyszerű sportágban aktívan részt vehetünk, és egyúttal népszerűsíthetjük is azt. Külön köszönetet kívánunk mondani Máthé Editnek a szakavatott tanácsaiért, továbbá a BOK Sportcsarnok lőszobájának, a fegyverek és egyéb eszközök biztosításáért.

Bízom abban, hogy a lányok és a jövőbeli csapattagok nagy sikereket fognak elérni a HS által szervezett megmérettetéseken, valamint abban, hogy a vezetőségünk támogatni fogja ezen versenyeken való részvételünket!

Nagykáta, 2020. 12. 16.

Tánczos Zoltán